

Tvær greinargerðir um Síldarverksmiðju ríkisins, lýssisskilvindur, fiskimálanefnd, karfaveiðar, sósíalistao.fl. 1935, undirritaðar af Sveini Benediktssyni

Bjarni Benediktsson – Tvær greinargerðir um Síldarverksmiðju ríkisins – lýssisskilvindur – fiskimálanefnd – Héðinn Valdemarsson – karfaveiðar - sósíalistao.fl. 1935, undirritaðar af Sveini Benediktssyni – Þórður Þorbjarnarson – Síldarlýsi – Vítamínauðlegð karfalifrarinnar – Meira verðmæti - Alþýðublaðið – Bergmáls-dýptarmælirinn – Alþýðusambandið – Verkbann – Sólakkaverksmiðja -

Tekið af vef Borgarskjalasafnsins

bjarnibenediktsson.is

Einkaskjalasafn nr. 360
Stjórnmálamaðurinn
Askja 2-4, Örk 3

©Borgarskjalasafn Reykjavíkur

Þrásinnis hafa sosialistar ranglega eignað Fiskimálaneft og númerandi ríkisstjórn, að stofnað var til karfaveiðana og gert að því mikið veður. Jafnframt hafa þeir kent einkaframtakinu um það, að ekki hafi verið hafist hænda um karfavinslu fyr en síðari hluta ársins 1935. En um það hafa þeir vandlega þagað, að til þess lágu margar ástæður, að ekki var arðvænlegt að stunda karfaveiðar til bræðslu fyrri en haustið 1935.

Lýsisskilvindur í síldarverksmiðjum fengu fyrst verulega útbreiðslu hér á landi árið 1935, og það ár komu fyrstu lýsisskilvindurnar í Síldarverksmiðjur ríkisins. Áður höfðu verksmiðja Kveldúlfs á Hesteyri, verksmiðja Goos á Siglufjörði og Krossanessverksmiðjan fengið lýsisskilvindur. Fyr en lýsis-skilvindur komu til sögunnar var ekki hægt að ná neinu sem hét af lýsi úr karfa með þeim tækjum, sem fyrir hendi voru í verksmiðjunum og sú hafði orðið raunin á við þá tilraun, sem gjörð var á Sólbakka árið 1926.

Það var einnig árið 1935, að dr. Þórður Þorbjarnarson leiddi endanlega í ljós vitamínauðlegð karfalifrarinnar og hagnýtingu hemmar var því ekki til að dreyfa fyr en þetta nýja verðmæti var fundið.

A árinu 1935 urðu straumhvörf í verðlagi síldarlýsis, og þar með býklýsis karfans. Síldarlýsið hækkaði á því ári úr 188.27 kr. pr. tonn cif. upp í 387.63 kr. pr. tonn, eða yfir 100%.

Pangað til skilvindurnar komu til sögunnar við vinnsluna var ekki hægt að treysta því ^{at} meira verðmæti næðist úr karfanum,

en mjölið eitt, en verðmæti þess úr hverju máli myndi undanfarin ár hafa verið kr. 5.00 - 5.50.

Pangað til árið 1935 var því ekki hægt að reikna svo varlegt væri með meira verðmæti úr málínu en þetta. Þó að allt búklýsið, sem nú næst með skilvindunum, hefði náðst á árunum 1930 - '34, myndi það með þáverandi lýsisverði aðeins hafa hækkað afurðaverðmæti úr hverju máli um ca. kr. 1.65 eða úr kr. 5.00 - 5.50 upp í kr. 6.65 - 7.15. En hinsvegar hlaut kostnaðurinn við vinnsluna og hráefnisverðið að verða samtals kr. 9.00 - 10.00 á málið.

Stórtap var því fyrirsjáanlegt á karfavinnslu pangað til hinar tæknislegu umbætur, uppgötvun Dr. Þórðar Þorbjarnarsonar, ásamt verðhækkun lýsisins komu til greina árið 1935. Þá fyrst var mögulegt að hagnýta aukin verðmæti, sem nema nærrí kr. 5.00 úr hverju máli.

Með því var skapaður möguleiki fyrir því að karfavinnsla gæti borið sig fjárhagslega, ef reikna mátti með uppgripa afla hjá veiðiskipunum, en um uppgripa veiði gat ekki verið að ræða á karfa að staðaktri fyr en Marconi bergmáls-dýptarmælirinn var almennt kominn í notkun á togurunum, en það var ekki fyr en 1932 - 1933.

Stjórn Síldarverksmiðja ríkisins samþykkti í miðjum ágúst-mánuði 1935 að hefja nýja tilraun með karfavinnslu. Tilraunir höfðu áður verið gjörðar af Kristjáni heitnum Torfasyni og Kveldúlfvi, en þá strandaði sumpart á hinum tæknislegum örðugleikum, og sumpart á því, að veiðar á síld og þorski voru arðvænlegri. Þegar stjórn Síldarverksmiðja ríkisins tók þá ákvörðun að hefja nýja tilraun, voru 4 af 5 stjórnendum verksmiðjanna á fundi og samþykktin gerð með atkvæðum tveggja

Sjálfstæðismanna, eins Framsóknarmarms og eins Jafnaðarmarms, en annar fulltrúi Jafnaðarmanna var fjarverandi. Átti því Sjálfstæðisflokkurinn jafnmikinn þátt í því, að stofna til þessarar tilraunar og báðir hinir flokkarnir samanlagt. Þessi tilraun tókst svo vel að hún átti mikinn þátt í því að hrinda karfaveiðunum af stað. Fiskimálaneftnd og ríkisstjórn voru alls ekki spurð ráða og áttu engann þátt í því að tilraunin var hafin, en eftir á, pegas séð varð að hún myndi takast vel, hlupu bæði formaður Fiskimálaneftndar, Héðinn Valdemarsson, og atvinnumálaráðherra fram fyrir skjoldu og vildu eigna sér forgöngu í málínunum, og í þeim tilgangi mun Fiskimálaneftnd hafa lagt fram fjárstyrk til framhalds tilrauna á karfaveiðum.

Formaður Fiskimálaneftndar og Alþýðublaðið gengu
svo langt í því, að eigna sér verk annara viðvíkjandi karfa-
vinnslunni, að stjórn Síldarverksmiðja ríkisins ákvað á fundi að
krefjast leiðréttингar á ummælum Alþýðublaðsins. Sendu þeir
Pormóður Eyjólfsson, Jón Þórðarson, Jón Gumarsson, ~~og~~ Jón Sigurðsson og undirritaður (Sveinn Benediktsson), blaðinu leiðréttingu, en henni stakk blaðið undir stól og hélt áfram uppteknum hætti.

Það er eftirtektarvert í sambandi við karfaveiðarnar, að það er einkaframtakið sem gerir fyrstu tilraunirnar og ruddi úr veki hinum teknislegu örðugleikum, innleiddi skilvindurnar og bergmáls-dýptarnælirinn.

Sósialistar geta hinsvegar ekki pakkað sér arnað en afrek Alþýðublaðsins síðastliðið vor, þagar það kom á 6 vikna verkbanni við Sólbaðaverksmiðjuna. Verkbanni þessu var beint gegn verksamönum á Flateyri. Alþýðusambandið hafði með því nær eyðilagt karfavinnsluna síðastliðið ár, því að ef Alþýðusambandinu hefði tekist að halda verkbanninu áfram 1 - 2

vikum lengur myndi verksmiðjan á Sólbakka hafa unnið úr síld síðastliðið sumar, en ekki karfa.

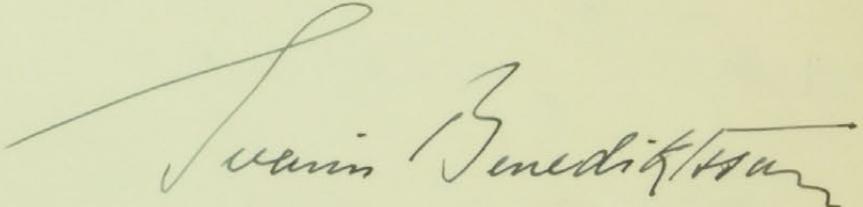
Um framtíð karfaveiðanna skal ekkert fullyrt. Hún er komin undir afurðaverði, afla og tilkostnaði.

Eins og nú horfir munu afurðirnar úr hverju máli (135 kg.) af karfa vera um 3 til 4 krónum verðmimmi, en úr síld.

Ágætis afli af karfa var í september í hitt eð fyrra, en aftur tregur á sama tíma í fyrra. Tilraunir til að veiða karfa fyrri hluta maímánaðar nú í sumar mistókust að mestu, en aflinn virðist ~~þyrrir um um mistjan mai~~ glæðast hjá togurunum sem veiða fyrir verksmiðju sona Ólafs Jóhannessonar á Patreksfirði. Hávarður ísfirðingur, sem átti að veiða fyrir Sólakkaverksmiðjuna, aflaði lítið fyrri hluta maímánaðar, enda var veður óhagstætt. Hávarður hætti veiðum eftir vikutíma, og hafði pá aðeins aflað um 50 tonn. Ákveðið er að Sólakkaverksmiðjan, er í fyrra sumar vann úr karfa, vinni úr síld í sumar.

Sósialistar telja sér framkomu sína í karfaveiðunum meir til gildis en afskifti sín af nokru öðru atvinnumáli, og bendir það á að þeir hafi ekki af miklu að státa.

Kveldur fer tilfyr sent tuo tagar ~~Gullfapp~~
og þar með á karfaveistar fimm 17. maí, en þeir
~~höfðu líkud afhlað~~ er svást frettist
~~(legna ógætta).~~

Bjarni Benediktsson

Vegetur hins alveg östliksa framboðs
sem við eru á broðslusíld i Siglufjörð.
Sónum við með óvinnanum: Krossnesi
hefð verðsmiðji eigendurum þau
J. Goss og Dr. Paul. Þeit at stóðu
síðan til að frysta verðum um
um 30% hja sumum öðrum um
 líkra 60% frá þei verði sem
silðarverðsmiðju mikins hefur
áætlað og silðaleika verðsmiðjan
á "Dunderfjörð" hefur greitt þa
ðórum um hér með a mikistjórnin
á grípa talarlovest til þess sem
nægarráðstöfunar at gefa ut
broðslusíldalög um Þingmarks-
verð á broðslusíld fett að og
leggjum við til að þat verði
ákvæði fyrir aðræði því. Kila
broðslusíldar.

ÍSLANDSBANKI

Reykjavík,

19

Innlánsbók nr.

Úttekið: Kr

aur.

Nafn þess er tekur út

Heimili

Vægra þess stórtjóris sem sild-
veit að gerðir í jaðr í tengdum meum
og sjónum hefð hækkt og
hljóta að líta af framhald.
Verður a vinumst óvinnandi i
Krossnesi miðum vís undir-
ritat í tengdum meum og næm-
boðnum spávinn hærnet
skora á hættuvið vefsvegti að
göra hit ítrasta til að lema
a settum sem allra fyrst
þar sem tjórr litgerðum meum
og sjónum út framhald
unum óvinnandi meum
nennt fugur þi sunna brauð
í boðnum degi er brauð
inlausn mautsýleg í þessu
viðli

F. h. ut ger 14. sunnl. silðosk.
Sverim Þen.